

«به نام خدا»

با سلام و درود خدمت آقای شهبازی
عزیز و همراهان گنج حضور.

هست خوارزمشاه یزدان جلیل
دل همی خواهد از این قوم رذیل
مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۸۶۸

رذیل: ناکس و فرومایه.

حضرت حق در مثل خوارزمشاه است که از مردمان فرومایه دل طلب می‌کند. مناسب است با آیه ۸۸ و ۸۹ سوره شعرا :

«يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ»

«روزی که [آدمی را] نه دارایی سود دهد و نه فرزندان، مگر آن که قلبی سالم [زدوده از غبار معصیت] به نزد خدا آرد»

گفت: لَا يَنْظُرُ إِلَى تَصَوِيرِكُمْ
فَأَبْتِغُوا دَالَقَلْبِ فِي تَدْبِيرِكُمْ
مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۸۶۹

پیامبر (ص) فرمود: حق تعالی به ظاهر شما نگاه نکند. پس برای چاره‌جویی در کار خود صاحب‌دلی طلب کنید .

ما زبان را ننگریم و قال را
ما درون را بنگریم و حال را
مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۱۷۵۹

ما که حق تعالی هستیم به زبان و گفتار مردمان کاری نداریم، بلکه با قلب و درون آنان کار داریم .

حدیث: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرَتِكُمْ وَ أَمْوَالِكُمْ وَلَكِنَّ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَ
أَعْمَالِكُمْ.»

«همانا خداوند، ننگرد به صورت‌ها و دارایی شما، بل نگرد به دل‌ها و رفتار شما»

ما به عنوان امتداد خداوند باید یک «پیر و راهنمای» خردمندی را در این مسیر بازگشت به سوی خدا، زندگی، انتخاب کنیم، تا ما را به سرمنزل مقصود که همانا زنده شدن به بی‌نهایت و ابدیت خداوند است برساند.

همین مولانای جان که نظیرش در جهان وجود ندارد، بهترین و بی‌نظیرترین هادی و راهنمای همه ادیان و ملت‌هاست. پس ما هر لحظه باید قدرشناس و شاکر خدا زندگی باشیم. که چنین گنج گران‌بهایی را در اختیار ما انسان‌ها قرار داده‌است. «برای تبدیل انسان از من‌ذهنی به هشیاری حضور کامل.»

از پیامبر (ص) نقل شده‌است که :

«مَنْ مَاتَ وَ لَا يَعْرِفُ إِمَامَهُ مَاتَ مِثَّةَ جَاهِلِيَّةٍ»

«هر که بمیرد درحالی که پیشوای برحقش را نشناخته باشد، به مرگ جاهلی مرده‌است.»

تو دل خود را چو دل پنداشتی

جُست‌وجویِ اهلِ دل بگذاشتی

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۸۷۱

اما چون تو خود را صاحب‌دل انگاشته‌ای، جست‌وجوی صاحب‌دلان را رها کرده‌ای. یعنی خیال می‌کنی به مقصود رسیده‌ای و مستغنی از ارشاد کاملانی، درحالی که همچنان نیازمند ارشاد اهل نظری .

صاحبِ دل آینهٔ شش رو شود

حق ازو در شش جهت ناظر بود

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۸۷۴

صاحب‌دل به منزله آینه‌ای شش رویه است و حضرت حق از هر شش جهت به آن نگاه می‌کند. منظور بیت: از هر طرف بر عارف تجلی می‌کند و از

طریق او به سایر موجودات .

به یاد می‌آورم قبل از برنامه گنج حضور اصلاً آرامش نداشتم، پُر از درد بودم، از دیگران توقع شادی و آرامش داشتم، غافل از این که آن‌ها خودشان این آرامش و شادی را نداشته‌اند که به من بدهند. غرق در همانیدگی‌ها و زندگی خواستن از آن‌ها بودم. بنابراین از آن‌ها می‌رنجیدم. خوش‌بختانه با بیداری که با برنامه گنج حضور پدید آمد، آرامش و شادی را تجربه کردم. مقدار زیادی از همانیدگی‌ها را انداخته‌ام البته هنوز همانیدگی دارم. آن همانیدگی‌ها را در آگاهی نکه می‌دارم تا به دست زندگی و «کن‌فکان» خودش بیافتد. ان‌شاءالله

چون الف چیزی ندارم، ای کریم

جز دلی دلتنگ‌تر از چشمِ میم

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۲۳۲۹

خود ندارم هیچ به سازد مرا
که ز وهم دارم است این صد عَنَّا
مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۳۳۳۴

با سپاس فراوان

طاهره از تهران 🙏